ՀԻՆԳՇԱԲԹԻ 4 ԶԻԼԳԱՏԷ 1324 20 Décembre 1906 23me année № 6357

ԽՄԲԱԳՐՈՒԹԻՒՆ
"ԱՐԵՒԵԼՔ" ՕՐԱԹԵՐԹԻ
Կ. ՊՈԼԻՍ, ԳԱԼԱԹԻԱ

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԵԱՆ ՊԱՅՄԱՆՆԵՐԸ
Կ. ՊՈԼՍՈՑ ՀԱՄԱՐ 80 Գրշ.
ԴԱՒԱՌՆԵՐՈՒՆ ՀԱՄԱՐ 108 »
ՕՏԱՐ ԵՐԿԻՐՆԵՐՈՒՆ ՀԱՄԱՐ 35 Ֆրբ.
ԹՂԹԱՏՆԱՅԻՆ ՆԱԽԵՐԸ ՄԵՐ ՎՐԱՑ

20 հատ 1 դրուշոց փուլ
1 ամսեայ հատուով կ'ընդունուի

10 ՓԱՐԱ

Արեւելք

ՕՐԱԹԵՐԹ ԱԶԳԱՅԻՆ, ԳՐԱԿԱՆ ԵՒ ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ

اره ولك
درسعيده غلط ره اره ولك غزته سي اداره خانه سي

DIRECTION
DU JOURNAL ARMÉNIEN
"ARÉVELK"
CONSTANTINOPLE - GALATA

10 PARAS

ԲԱՐԵԳՈՐԾՈՒԹԵԱՆ ՈԳԻԻ ՆՈՐ ԵՐԵՒՈՅԹ ՄԸ

Ս. Փրկչեան Հիւանդանոցին մասնաւոր եւ երեք նոր յարկաբաժիններու շինութիւնը, առաջնոյն օծումը եւ վերջիններու հանդիսաւոր բացումը իրենց յարակից ապահովութիւններով, որոնք կատարուեցան չաթաթ եւ կիրակի օրերը, մեզի նիւթ կը հայթայթեն կարգ մը խորհրդածութիւններ ընելու մեր բարեգործական ոգւոյն, անոր արտայայտութեան եւ գործելու եղանակին վրայ:

Բայց նախ դիտել կուտանք թէ ամէն անգամ որ առիթ կ'ունենանք զանազան լրագիրներու մէջ կարդալու հերթացի մանաւանդ ամերիկացի հարուստներու բարեգործական նուիրատուութիւնները՝ իրենց պատկանելով երկիրներուն կրթական, գիտական զանազան հաստատութիւններուն, հիւանդանոցներու, ապաստանարաններու են., անմիջապէս միաբերնիս սա կ'ըսէինք թէ անոնք չատ ու չատ հարուստ են, միլիոններ, միլիառներ ունին, անոր համար կրնան այդպիսի հսկայ նուէրներ ընել: Այլ պէտք է խոստովանիլ թէ բարեգործական զգացումն է որ կը արամադրէ, և ո՛վ որ տալու յօժար սիրտ մը ունենայ, կարող է տալ իր կարողութեան համեմատ: Ինդիրը քանակին վրայ չէ, այլ նուիրելու սիրայօժար կամքին վրայ:

Իսկ երբ կը կարդանք — գրեթէ ամէն օր — յոյն կարեւորներու իրենց ազգին եկեղեցիներուն, դպրոցներուն, հիւանդանոցներուն և զանազան կարգի բարեգործական հաստատութիւններու ըրած մեծաքանակ նուէրները, համեմատութիւնը պահելով հանդերձ կ'ըսենք զարմանալ մենք մեր մէջ թէ անոնց ալ հարստութիւնը չատ է, անբաղդատելի է: Սակայն նորէն յիշել հարկ է որ նուէր մը կը պահանջուի տալու ինքնակամ յօժարութենէն և ոչ թէ քահանէն: Աւոր գերազոյն օրինակ ու ապացոյց է այրի հնոջ լումային գնահատումը:

Որովհետեւ մեզի ամէնէն մօտիկ Յոյներն են, բնական է թէ անոնց տուած բարեգործական օրինակները չատ աւելի ազդեցիկ ու ներգործիչ ըլլան մեր հասարակութեան վրայ: Եւ ուրեմն ինք ըսելու թէ, բազմաթիւ բոլոր եղերը պահելով յօժարութեամբ մեր ու անոնց միջեւ, մեր մէջ ալ պակաս չեն եղած ու չեն պակսիր բարեսէր ոգիներ, նուիրատու բարերարներ՝ սկսեալ Պէզճեանէն մինչեւ վերջին չաթաթ ու կիրակի օրերու հանդիսադրութեանց պատճառ եղող բարերարները:

Կը հետեւի ուրեմն թէ բարեգործութեան ոգին, արդիւնք և պտուղ ճշմարիտ հաւատքի ու անկեղծ առաքինութեան, կարելի եղած համեմատութեամբ զօրութիւն ունեցած է և ունի մեր մէջ ալ, և ան է որ չէնած է մեր եկեղեցիները, վարժարանները, որբանոցները, ու ամէն կարգի աղքատասիրական հաստատութիւնները:

Բայց երբ մանրակրկիտ քննութեան մը ենթարկենք այս բարեգործական ոգւոյն մեր մէջ արտայայտութեան ու կիրառութեան եղանակը՝ ուշադրաւ երեւոյթի մը հանդիսանաս կ'ըլլանք ու կը տեսնենք թէ — գոնէ դասելով վերջին իրը մէկ դարու ժամանակամիջոցի մէջ տեսնուածներէն — այդ ոգին հետզհետէ կ'ամփոփուի մանաւորներու մէջ, անհատական սեփականութիւն մը կը դառնայ գրեթէ. հանրային, հաւաքական մարմիններու ձեռքով երեւան չի գար այլ եւս: Ամէնէն որ մարդ կը փորձուի կատարել թէ, եթէ չարունակուի այս երեւոյթին տեւողութիւնը, մեր հասարակութիւնը գուցէ վարժուի այն գաղափարին թէ «մեր ամէն կրօնական, կրթական, աղքատասիրական և վերջապէս բարեգործական պէտքերու մեծադոյն յանձնառութիւնները հարուստներու, գրամատէրներու կը պատկանի հոգալ: Հասարակութիւնը պարտաւորեալ ըլլալու է անմնացէ, անհատները պէտք է բանին իր տեղը և անէն ինչ ընեն»:

Թէ այսպիսի գաղափար մը հետզհետէ մուտ գտած է մեր համայնքին մէջ, օրինակներով յայտնի է, որոնց մէկ հատուածը կը բաւէ հարկ եղած գաղափարը տալու այդ մասին և համոզելու թերահաւատները:

1. Ս. Փրկչեան Հիւանդանոցը Պէզճեանի և այլ մանուածոյ անհատներու բարերարութեան արդիւնք է:

2. Աւոր վերաշինութիւնը իբր քսան տարի առաջ գործեալ մանուածոյ անհատներու չնորհիւ կատարուեցաւ, Միքայէլ էֆ. Յակոբեանի Հոգաբարձութեան օրով:

3. Ազգ. Պաորիարքարանի պարտքը 30—34 տարի առաջ անհատական բարերարութեամբ մը վճարուեցաւ: Եւ կը յիշուի անշուշտ թէ կարեւոր էֆ. Փանոսեան այն տուն գողտքեց իր Մանգուվիճին մէջ թէ հանրութեան վերադարձրող պարտք մը ինչո՞ւ լոկ անհատ մը վճարէ և ոչ թէ նոյն իսկ հանրութիւնը՝ հաւաքական եղանակով: Սակայն այդ վերջին եղելանկին գործադրութիւնը արգիլեցաւ՝ հարկ եղաւ նորէն անհատի մը նուէրով այդ պարտքը դարձել:

4. Մայր եկեղեցւոյ վերանորոգութիւնը հանրային նուիրահաւաքութեամբ կատարել կարելի չեղաւ, զի հազիւ 10-20 տոկի դոյացած էր այդ միջոցով, և քիչ մնաց գործը երեսի վրայ ու եկեղեցին անգործածելի մնար, երբ անհատ մը օգնութեան հասաւ բարերախտաբար և լոկ իր անձնականէն հոգաց կ. Պոլսոյ Պաորիարքութեան Մայր եկեղեցւոյ վերանորոգութեան ծախքը:

5. Նոյնպէս Մայր վարժարանի ալ աւելի անբաժանելի վերանորոգութիւնը եղաւ անհատներ են որ խոստացած են կատարել, համոզուած ըլլալով թէ հաւաքական նպաստով անհնար է գոյացնել հարկ եղած ծախքը:

6. Թէրիթիւղի եկեղեցին անհատ մը նորոգեց: Այդ աւերիս բացուած հնգաձեւ նահապետական պատուհանները՝ պատկերներով յայտնի է, որոնց մէկ հատուածը կը բաւէ հարկ եղած գաղափարը տալու այդ մասին և համոզելու թերահաւատները:

Իրաւ է թէ ուրիշ ազգաց մէջ ալ մանուածոյ անձեր խիստ կարեւոր գործերի կը նուիրեն այդ կարգի բարեգործական պէտքերու, չնորհիւ և հաստատութիւններու, և չատ պարագայի մէջ կը թեթեւցնեն իրենց հասարակութենց համանման պարտաւորութիւնները, բայց չատ պարագաներու մէջ ալ երբ կոչում կ'ըլլայ բան իսկ հանրային նպաստին, ոչ նուազ արդիւնք կը գոյանայ:

Իսկ մեր մէջ դժբախտաբար հակառակը կը տեսնուի, մանաւանդ գրեթէ կէս դարէ ի վեր, ինչպէս վերի օրինակներէն տեսնուեցաւ, որոնց ամէնուն առթիւ նախ փորձուած էր հաւաքական նպաստի դիմել, և չյաջողած պարագային միայն անհատական բարերարութեան ի հանդէս եկած էր, որուն ամէնէն վերջինն ու թարմ մէկ օրինակն ալ իբրեւ մեռաւանդորդ այդ չարքին վրայ ուշացած՝ վանայ Երամեան վարժարանի պարագան է: Ի հակառակ այնքան դիմումներու, կոչերու և թախանձանքներու՝ կարելի չեղաւ անոր պարտքը վճարելու միջոց մը գտնել՝ մինչեւ որ նորէն անհատ մը երեւան եկաւ աշուադար և ըրաւ ինչ որ հարկաւոր մը չէր կրցած ընել:

Բերկրանք անհատական բարերարութիւններուն ի տես, գովենք, դրուատանք անոնց հեղինակները, քաջալերենք և խրախուսենք ուրիշները անոնց օրինակներուն հետեւելու, բայց միշտամտաձուռեամբ դիտենք ու խոհուն ուշադրութեամբ նկատենք որ բարեգործութեան ոգին հետզհետէ կ'ամփոփուի և ապահէն կը գտնէ միայն անհատական արտերու մէջ: Մինչ պէտք էր նոյնքան ծաղկած ու բարգաւաճ միար ներ հաւաքական մարմնոյ միջոցով, ի չինութիւն և ի պայծառութիւն մեր եկեղեցիներուն, դպրոցներուն, հիւանդանոցներուն:

Մ. ՆԱՓԱՆԵԱՆ

ՈՎԿԵԱՆԱԳՐՈՒԹԻՒՆԸ

Մեր մէջէն ո՛վ չի յիշեր Ժիւլ Վէռնի «Voyage au centre de la Terre» (Ուղեւորութիւն դէպ ի երկրիս կեդրոնը) աշնուն այն գեղեցիկ գործը, որուն մէջ երկու վիթխարի հրէշներ մերկամողէզը (plésiosaure) ու ձկամողէզը (ichtyosaure) վայրագ մրցումնութեամբ մը իրարու վրայ յարձակելով, կը մղեն մահացու կռիւ մը, որուն իրագործութիւնները երկու հակառակորդներուն հասակները և բնութիւնները աւելի զարհուրելի հանգամանք մը առած են:

Եւ երբ մարդ կը խորհի այն մասսաներն էակներուն վրայ, զորս կը պարծանին ծովերու խաստարին անդունդները, միթէ չի զգար հետաքրքրական արկածքի սարսուռ մը, սարսուռ՝ որ կը պատճառէ անդունդներու գոյութեան ծանօթութիւնը, և սարսուռ՝ որ կը պատճառէ այն անդունդները չլնչցող այն ամիսի հրէշներուն գալարները:

Ինչ սեւեակ կռիւներ մղելու են այս այլանդակ կենդանիները, թաղար պատահումներով զրահապատ այս էակները, ճկուն թեւերով, որքան ճկուն նոյնքան և զօրաւոր չօշափելիքներով զինուած այս ծովային կենդանիները:

Լաւ ուրեմն, ինչ որ երեւակայութիւնը դժուարաւ կը ներկայացնէ, սակայն է ճանչնալ գիտութիւնը, և ճշդիւ կերպով ճանչնալ: Ովկիանագէտներուն խառնարիւնիչները լուսաբանած են այսօր մութը մեզ չատ մը կէսեր ընդհովհայ կենդանիներու կեանքին վրայ, և մանաւորապէս կը սկսին տեղեկանալ բազմաթիւ մանրամասնութիւններու այն պայմաններուն՝ որոնց տակ կը մղուի, ջուրերուն յատակը, գոյութեան պայքարը:

Նախորդ յօդուածի մը մէջ խօսեցայ լուսարձակ ձուկերու վրայ, որոնց «փարոս»ները կը լուսաւորեն ովկիանին լուսոյ ճառագայթներուն անթափանց խորութիւնները: Ֆոսֆորաթթուները այն կենդանիներն որոնք կը բնակին անդունդներուն մէջ, կը ծառայէ, անկէն զօրանալու համար, ուղեղ կը պարգեւէ անոնց, ինչպէս նաև ներքին ջրամատակարարութեան համար, մանաւանդ երբ այս քրոմատակիրներուն (chromatophore) չնորհիւ, կենդանին կրնայ ըստ կամս փոխել գոյնը լոյսին, զոր կ'արձակէ անկէ վայրկեան:

Ինքնապաշտպանութեան ամէնէն պարզ միջոցներուն կարգը պէտք է նախ գալով դրահը, որ մերթ թեւերու չարք մըն է, ինչպէս ձուկերուն քով, մերթ միացած կամ նոյն իսկ խայթոցներու ձեւով ցցուած է: Ուրեմն, ինչպէս որ մարդիկ նոյնպէս աւելի զօրաւոր ընելու համար զրահով կը ամրացնեն զանազան բոլորերու քով, այն վայրկեանին երբ իրենց վտանգ մը կը սպառնայ, իրենց թեւերուն բազմաթիւ ծոցերուն մէջ գարեր կ'առնեն ու այսպէս թեւերնին գարերով ամրացած՝ կը վախցնեն չուրջը լրտնց մարմնոյն, որ, նոյն վայրկեանին իսկ պաշտպանուած է ճշմարիտ պահեստով մը որ կառուցած է հրաշալի արագութեամբ մը:

Եւ այս հրաշալի իրողութիւնները տեսնելով, ո՞րքան իրաւացի կը գտնենք Բարիլի բնական պատմութեան թանգարանին անդամ՝ գիտուն բոզի. Ժուպլենի սա խորհրդածութիւնը.—«Մարդ այս կենդանիները սարսռի կենդանիներ կը կոչէ: Թո՛դ մեզ ցուցնի ուրիւն չատ մը ազնուագոյն կենդանիներ որոնք օժտուած ըլլան այնքան կատարելագործեալ գործարաններով եւ զոր գործածել կարենան ա՛յնքան ճարպիկութեամբ:»

Ակէ առաջ խօսեցայ նաեւ այն տեսակ կենդանիներու մասին որոնք թէեւ մէնդլեանական անչարժութեան դատապարտուած են, բայց ճշմարիտ կարծրօրներ են չնորհիւ իրենց թեւերուն որոնք թուղորհիւ կերպերով վերջացած են:

* * *

Բայց ովկիանապնակ էակներուն ինքնապաշտպանութեան միջոցներուն մէջ գլխաւորութեան արժանի մանուածոյ պարագայ մը կայ: Մանոյմէ ոմանք կարողութիւն ունին առնելու գոյնը, նոյն իսկ երեսին ձեւը այն մարմիններուն որոնք կը շրջապատեն զիրենք և որոնց հետ կը չխոթուին: Այն տուն զանազան նշմարելը չատ գժուար է: Այս երեւոյթներէն են համագունութիւնը (homochromie) և նմանաձեւացումը (mimétisme):

Համագունութիւնը կը կայանայ կենդանւոյն գոյնին՝ գիծերը չրջապատող միջավայրին գոյնին հետ նոյնացման մէջ: Այսպէս կանդամորի մը, glaucopsis, ունի կապոյտ փոր մը և ձերմակ կռնակ մը: Սովորաբար կը տեսնուի՝ փորը վեր դէպ ի ծովին մակերեսին դարձած: Արդ, որովհետեւ ծովը կապոյտ է, կենդանին կը չխոթուի անոր հետ մէնակ և կը վրիպի սեւոտութենէն ծովային թռչուններուն, որոնց անուէի կատուներէն այս կերպով կը խուսափի: Գալով իր վար գարձած ձերմակ կռնակին, երկինքի գոյնին չատ քիչ տարբերութիւն ունի անկիա, այնպէս որ գրեթէ անտեսանելի է ձուկերուն, ո՛րմէ իր սակէն կ'երթեւեկին: Համագունութեան կարողութիւնը ամանց քով կատարելագործման վերագոյն աստիճանի մը հասած է սա իրողութեամբ թէ անկիա տարբեր կենդանիներու մէջ տարբեր չափ կը գործէ կը դրուի: Եւ հոս պիտի յիշեմ, ի մէջ այլոց, օրինակելի պատահար մը, որ է չատ ծանօթ ձուկի մը՝ վանանաձուկին (turbot=գալգան պալըը) պարագան:

Անոնք փոքրիկ վանանաձուկ մը և դնենք գայն ջրային կենդանիներու և բոյսերու յատուկ աւազանի մը մէջ (aquarium), որուն յատակը կը գտնուի խիտ քաց գոյն աւազ. գրեթէ ձերմակ-կնդագոյն կը գտրտկի յատակին վրայ, կը չարժէ իր լուղարները և այսպէս կը սկսի, այս նախնական չարժուններով ծածկուիլ իմդրոյ առարկայ եղող աւազով, ուրկէ վերջ, անչարժ կը մնայ: Բայց այն տուն իր գոյնը քիչ քիչ կը փոխուի, և, բառասնըորք ժամուան մէջ իր մարմինը այն աստիճան առաջին գոյնը կ'առնէ որ նոյնիկ մը չի կրնար որոշել գայն աւազի գոյնէն, որուն հետ լինդունքը նոյնացուցած է:

Դեռ ասիկա ոչինչ է: Առնենք հիմա այս աւազի քաց գոյն ունեցող վանանաձուկը և փոխադրենք գայն ուրիշ aquariumի մը մէջ, որուն յատակը գոց գոյն

ԱՐԵՒԵԼՔ»Ի ԹԵՐԹՕՆԸ (19)

ԾԲԲԼ ՍԱՓՓ

Գեղանի Կոմսուհիի Մը Արկածները

ԱՌԱՋԻՆ ՄԱՍ
ԳԱՅԼԵՐՆ ՈՒ ԳԱՌՆՈՒԿԸ

Գ.

ՏՐԱՄ ՕՐՕՐՈՑԻՆ ՇՈՒՐՋԸ

Միչէլ ու Լօրան գուչակելեն իրենց մօր մասածումը: Յետոյ Սիւզանի առջեւէն անցան խոնարհելով և անկողնին մօտեցան: Լօրան խոսլ ձայնով մը բսաւ.

— Մ'ինիկիս, ներսա կը խնդրենք ձենէ... չէնք ուզեր ձեզ վիրաւորել, այլ մեր նպաստն էր վաս պատճառել միայն...

Ռօզ-Լիզօն հրեչտակային ժպիտ մը ուղղեց, ըսելով.

— Այո՛, այո՛, յանցանքը լմա է որ վախցայ և սկսայ վազել... Ուրիշ անգամ չպիտի վախնամ ալ եւս, և նմանօրինակ բան մը չպիտի պատահի այտուհետեւ:

Կոմսուհին Տորնաք ընտանիքին լմաց տուաւ պատահած արկածը:

Կոմսը ուզեց դրամական պարգեւ տալ Տորնաք ընտանիքին, որ մերժեց... Այդ և կին կը պնդէին, ըսելով որ իրենց հետ պիտի տանին Ռօզ-Լիզօնը: Կոմսուհին ապաջարկեց որ քանի մը օր ալ մնայ ազջիկը:

—Պարոն, կարծեմ թէ պէշ բան մը ըրած չեմ ըլլար՝ այս ազջկան չնորհքը ուսուցանելով, ըսաւ Սիւզան, խօսքը ամուսնոյն ուղղելով:

—Ո՛չ, անտարակոյս... մեր պարտականութիւնն է... Եւ քանի որ մեր մարդիկը չէն ուզեր ընդունիլ մեր նուիրած դումարը, եթէ կ'ուզէք ուեէ կերպով օգտակար ըլլալ անոնց, ազատ կը թողում ձեզ... Արդարութիւնը պիտի յարգեմ...

Այցելուները դիպուածը նպաստաւոր էին մօրը:

Առանց կասկած արձագանգելու, պիտի կրնար իր ազջիկը ուսնել, հետը խօսիլ ու համբուրել զանի... Շատ մեծ ուրախութիւն կը զգար և կը վախնար որ ինքզինքը մատնէ:

Հիմա փոյթին անգամ չէր այն տեղւոյթիւնը որ իր չուրջը կը մեծնար, և որուն կուտակման պատճառ եղած էր մայրական բուռն սէրը:

Վիրաւոր ազջիկը ութ օր մնաց Ռուաւօմոնթի մէջ:

Կոմսուհին Տորնաք ընտանիքին լմաց տուաւ պատահած արկածը:

Կոմսը ուզեց դրամական պարգեւ տալ Տորնաք ընտանիքին, որ մերժեց... Այդ և կին կը պնդէին, ըսելով որ իրենց հետ պիտի տանին Ռօզ-Լիզօնը: Կոմսուհին առաջարկեց որ քանի մը օր ալ մնայ ազջիկը:

—Պարոն, կարծեմ թէ պէշ բան մը ըրած չեմ ըլլար՝ այս ազջկան չնորհքները ուսուցանելով, ըսաւ Սիւզան, խօսքը ամուսնոյն ուղղելով:

—Ո՛չ, անտարակոյս... մեր պարտականութիւնն է... Եւ քանի որ մեր մարդիկը չէն ուզեր ընդունիլ մեր նուիրած դումարը, եթէ կ'ուզէք ուեէ կերպով օգտակար ըլլալ անոնց, ազատ կը թողում ձեզ... Արդարութիւնը պիտի յարգեմ...

Այցելուները դիպուածը նպաստաւոր էին մօրը:

Առանց կասկած արձագանգելու, պիտի կրնար իր ազջիկը ուսնել, հետը խօսիլ ու համբուրել զանի... Շատ մեծ ուրախութիւն կը զգար և կը վախնար որ ինքզինքը մատնէ:

Հիմա փոյթին անգամ չէր այն տեղւոյթիւնը որ իր չուրջը կը մեծնար, և որուն կուտակման պատճառ եղած էր մայրական բուռն սէրը:

Նաթալի կրնար առաւելին մէջ լարել իր մտալ ծուղակը և Ռուաւօմոնթը ձեռք անցընելու համար ամէն ճիգ թափել: Իր դաւանիները կրնային չարունակել իրենց մեծագործութիւնները... Սիւզան քնաւ չէր խորհեր այդ բաներուն վրայ:

Ռօզ-Լիզօն քիչ մը աւելի չէր խառնած իր կեանքին:

Գ.

ԴՐԱԹՔ ԵՐՋԱՆԻԿ...

Մարպըրուի մահէն և անոր ողբերգական վրդարտութենէն ի վեր, Բրուա-Վիթրէ կոմսը, արտէն վիրաւորուած, իր անձնին առաւելն էր ալ եւս:

Անզօր վիշտ ու նախանձը ընկճած էին իր կորովը ու առաւգութիւնը:

Տարիներն ա՛լ աւելի սաստկացուցած էին այդ տկարութիւնը և տարիներէ ի վեր գինքը չանմոռ մը բնաւ չպիտի ճանչնար այդ նիհար ու ժպտուն դէմքը, կրծքամասկ, վայրագ ճակտով, տարտամ և դանդաչկոտ քալուածքով:

Անկեն յոգնութիւնն արդիւնած էր իրեն երկար տաներ ի վեր: Մէնց որ՝ ո՛և է յոգնութիւն կրելու անկարող էր:

Ուրեմն դիւրին է հասկնալ թէ ի՛նչ պէս Նաթալի Պուբիան կրցաւ ամենաօր դաստել այդ առանին չիմոթութեան մէջ:

Մենութիւնը սարսափ կ'ազդէր կոմսին, և տեսիա մէկ նչանն էր այն հիւանդութեան, որուն պիտի ենթարկուէր քիչ առնէն:

Առոկսմիներ, խնդրատուփներ, նուագարաններ կ'ուենար, որոնց կը յաջորդէին մասնագրութիւններ, և այդ ամէնը կը փարատէր յանկարծ, երբ մէկը ներս մտնէր, քալը կենար, հոգ չէ թէ օտարական մը ըլլար ան:

Սիւզան, իր մարտիրոսական կեանքին մէջ, ամէնէն առաջ ինք նչմարեց ամուսնոյն տառապանքը և չուզեց տատանիլն ձգել զանի:

Իրարու արժանի այդ երկու ամուսինները տարօրինակ ժամեր կ'անցընէին միասին, չոր բաղդը վիրինք անջատած ըլլալով...

Սիւզան ամուսնոյն քով կը մնար և ընթերցում կը կատարէր:

Սկզբան կոմսը հետաքրքրած էր և ճիգեր կ'ընէր՝ Սիւզանի նկատմամբ զգացած նոզկանքին յաղթելու համար:

Առաջին անգամներուն, ժամ մը ընթերցումէ չետոյ, տեսնելով որ ամուսնոյն աչքերը փակուած էին, կարծած էր թէ քնացած էր ան, բայց այդ ժպտուն ու յոգնած դէմքը զուն և հանդիստ վայելող մարդու մը դէմքը չէր:

Կոմսը նուազած էր:

Սքեսիած տանն բսած էր.

—Ձեր ներկայութիւնը դէշ կուգայ ինծի... կը նախընտրեմ մինակ մնալ... Գացէ՛ք, գացէ՛ք:

Կոմսուհին հեռացած էր: Ցետոյ դարձեալ փորձած էր: Ինչ մարդուն տառապանքը հետզհետէ աւելցած էր: Սիւզան կը նչմարէր այդ բանը: Իր տառապանքին պատճառը սա էր որ միչտ կը սիրէր զանը, հակառակ նողկալի յիշատակներուն: Կոմսը կը սիրէր Սիւզանը, արհամարհելով հանդերձ զայն:

Կոմսուհին թախանձագին բսած էր, այդ ներքին չարչարանքը ըմբռնելով.

—Ձիս տեսնելով դէշ կ'ըլլաք... ա՛լ եւս նչանակութիւն չունիմ ձեզի համար... Ակէկ առաջ բսած եմ թէ ինքզինքս չպիտի պաշտպանեմ ձեր կասկածներուն դէմ, որովհետեւ այդ բանը տնաբժան կը գտնեմ իմ անձիս համար... կը մեղքնամ ձեզ, սակայն ձենէ աւելի տառապած եմ... անգամնիկիք իմ տմուսնական գործս, ինծի համար տեսիլ սէր... Իրողական հաւատարմութիւնս և մաքրական սէրս... Իրողական ցիւք իմ սիրոս, քանի որ ձեր չնորհիւ զաւակս լինչ հետս է, օգ ձեր զաւակն ալ է... Կը տեսնաք անկէ օգ կը սիրէ ու կը մեղքնայ ձեզ, և հակառակ ամէն բանի, կը նեղէ ձեզ...

Օգ մը Սիւզան ծնրադրեց ամուսնոյն առջեւ և անոր ձեռքերը իրեն քաշելով բսաւ, ըսաւ.

—Հիւպէր, ինծի տյնպէս կը թուի որ պարապ տեղը դժբախտ կ'ընէք ինքզինքնիդ. երջանկութիւնը տակաւին հնարաւոր է: Կենդանի ծածկուած է: Կենդանի նոր հաստ գործով մը կ'երեւի յատակին վրայ, բայց քիչ քիչ իր մորթը մութ գոյն մը կ'առնէ, և ի վերջոյ իր նոր հանդստարանին գոյնը կը առնայ: Միմիայն, այս երկրորդ փորձին համար չատ աւելի նուազ ժամանակի մը պէտք կայ, որքան առաջինին որ ղինքը կերպարանափոխութեան մղեց, և այս մղումը այնքան իրական է որ երբ փորձը յաջախակի չարունակենք, վերջապէս իր նոյնացման աշխատութիւնը երկու ժամ պակաս ժամանակամիջոցի մը մէջ կը կատարէ: Այս կերպով ինդրոյ առարկայ եղող ձուկը իր գոյնը, իր միջավայրի գոյնին հետ նոյնացնելով կ'ազատի տեսութենէն իր թշնամիներուն, ո՛րոնց դէմ առանց ասոր անբաւական կերպով պաշտպանած պիտի ըլլար:

Վերջապէս այն ձուկերը որոնք կը լինակին sargasseներուն (algue (լօռ)ներու տեսակին հատարակածային ծովերու մէջ յատուկ եկող առնկ մը), այն առատնող խոտի զանգուածներուն մէջ որոնք Սարգասսեանի մէջտեղ տնաստնան գետիններ կը ծածկեն, կ'ատնեն ո՛չ թէ միայն գոյնը այլ նոյն իսկ ձեւը այն բոյսերուն որոնց միջեւ կ'ապրին: Այս պարագան ոչ թէ միայն համագունութիւնը կը ներկայացնէ, այլ նաեւ նմանաձեւացում(*):

Ինչ է համագունութիւն բառին բացատրութիւնը. չատ պարզ է անիկա այսօր, Բրօֆ. Ժուպլենի գեղեցիկ աշխատութիւններուն չնորհիւ:

Մանուածոյ բլնչներ կը պարունակեն գունաւորիչ կամ սեւ նիւթ մը և տարածուած են մարթին ամբողջ թանգարանին մէջ այն կենդանիներուն որոնց վրայ խօսեցանք վերը: Կենդանիին կամքին համաձայն այս բլնչը կրնայ չարժիլ, այնպէս որ անիկա որ անկիա մը պարունակէ նախ կարելի է որ անհետանայ ամբողջովին կարմիր կ'երեւի: Այս գոյնը յարատեւ է, քանի որ կենդանին կրնայ թէ՛ այլ և այլ գոյներով բլնչներ իրար խառնելով, թէ՛ ամբողջ գոյները սեւին հետ խառնելով մինչամբողջին պահանջումներուն համաձայն անոնց երանգները փոխել:

Եւ խնամատարական խորհրդածութեամբ մը վերջացնելու համար այս գիտական ատենաբանը այնքան նոր որքան չհնական նիւթի մը վրայ, յիշենք Մօնտքօյի իշխանին, այս ձմեռ, Սէնթ Անթոան արուարձանին ժողովրդային հանգստարանին մէջ արտասանած բանախօսութեամբ բռած ատ խօսքերը.

«Ուրեմն ըլլանք եւ մաղթենք որ մարդիկ տակաւին այս կարողութիւնէն զրկուած մնան, որպէս զի հաճագունութեան այս կարողութիւնը մեծ վտանգներու չենթարկէ ամբողջ մարդկութիւնը, վասն զի, եթէ կենդանիները

(*) Ծ. Թ.—Հաւանականապէս կենդանաբանական պատկերող ծովային կենդանիները, որոնք թէեւ կենդանի են՝ բայց բոյսի ձեւ ունին, այս նմանաձեւացման կարողութեան է որ կը պարտին իրենց առած բոյսերու ձեւերը:

պիտի ըլլայ, եթէ երբեք անցեալին պէս կարենան աչքերուս մէջ կարդալ և մրտքիս ամէնէն թաքուն ալքերը թափանցել...

Ցաւը չարժուեցաւ մը եա մղած էր Սիւզանը, ըսելով.

—Ալ եա մի խօսիք այդ բաներուն վրայ: Անօգուտ է: Իրաւ է որ կը տառապիմ: Անիկա անիծելու է և չեմ կրնար ծածկել... Ձեր կարծածէն աւելի դժբախտ եմ, որովհետեւ ձեր տառդ կեղծիքն իսկ չէ կրցած խափանել իմ սէրս: կը տեսնամ ձենէ և միեւնոյն տուն կը սիրեմ ձեզ... Կ'ըմբռնէ՞ք այս դիւային չարչարանքը... Ուրեմն կը տեսնէք որ իրարու վիճակի վրայ նախանձելիք բան մը չունինք... Զգեցէք վիս...

Անկայն կոմսուհին կը հսկէր իր ամուսնոյն վրայ: Երբ կոմսը մինակ դուրս կ'ելլէր, ձեր մարդու մը տկար քալուածքով, Սիւզան հեռուէն կը հետեւէր:

Կոմսը նչմարեց այդ բանը: Իր ամրապակ սիրտը բնաւ չդադրեցաւ այդ գողտր հոգածութենէն:

Եւ որովհետեւ կոմսը տսկալի մղձաւանջներ կ'ունենար, Սիւզան ուզից որ իրեն համար անկողին մը պատրաստեն ամուսնոյն ննջասկիզբ մօտ գտնուող սենեակին մէջ:

(Շարունակելի)

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑ — Ի՞նչ է հայկական հարցը։ Ի՞նչ է նշանակում հայկական հարցը։ Ի՞նչ է նշանակում հայկական հարցը։ Ի՞նչ է նշանակում

Տպագրած մասնաւոր ուշադրութիւն կը դարձնէ ընթերցասէր հասարակութեան վրայ՝ իր ներկայ հրատարակութեանց մէջ, որոնք ամէն տեսակէտով արդիական են եւ ունին մեծ նշանակութիւն մեր ազգային կեանքի համար։

Ներկայ Տարւոյ Մարտ Ամսուն Մէջ Կը Հրատարակէ Հետեւեալ Գործերը

Ա. Ա. Ա.

ՀՅՈՒՍԻՍԱՅԻՆ ՀԱՄԱՇԽԱՐՀԱՅԻՆ ՄԵԾ ՎԵՊ

ՀԱՅԳՆԿՈՄՈՒՆԻԶՄԻ ՀԱՂԹԱՆԱԿԸ

ՂՕՀԱՂ-ՂՈՒԿԱ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՈՎԵՏԱԿԱՆ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅՈՒՆ

ՈՂՄ ՀԱՅԱՍՏԱՆ

ՃԵՂ ՂԱՀՅՈՒԹՅՈՒՆ ՀԱՅԱՉՆԿՈՄՈՒՆԻԶՄԻ

ՂՕՀԱՂ-ՂՈՒԿԱ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՈՎԵՏԱԿԱՆ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅՈՒՆ

ՈՂՄ ՀԱՅԱՍՏԱՆ

ՀԱՅԳՆԿՈՄՈՒՆԻԶՄԻ ՀԱՂԹԱՆԱԿԸ

ՂՕՀԱՂ-ՂՈՒԿԱ

ՀՀ ԿԱՌԱՎԱՐՈՒԹՅԱՆ ՀՐԱՏԱՐԱԿՉՈՒԹՅՈՒՆ

ՀՀ ՆԱԽԱՐԱՐՆԵՐԻ ԱՇԽԱՏԱԿԱԶՄԻ ՀՐԱՏԱՐԱԿՉՈՒԹՅՈՒՆ

ՀՀ ՊԱՇՏՊԱՆՈՒԹՅԱՆ ՆԱԽԱՐԱՐՈՒԹՅՈՒՆ

ՀՀ ՖԻՆԱՆՍՆԵՐԻ ԵՎ ՏՆՏԵՍՈՒԹՅԱՆ ՆԱԽԱՐԱՐՈՒԹՅՈՒՆ

ՀՀ ՏՆՏԵՍՈՒԹՅԱՆ, ԱՐԴՅՈՒՆԱԲԵՐՈՒԹՅԱՆ ԵՎ ԲՆԱՊԱՀՊԱՆՈՒԹՅԱՆ ՊԵՏԱԿԱՆ ԿՈՄԻՏԵ

ՀՀ ՏԱՐԱԾՔԱՅԻՆ ԿԱՌԱՎԱՐՄԱՆ ԵՎ ՏԵՂԱԿԱՆ ԻՆՔՆԱԿԱՌԱՎԱՐՄԱՆ ՆԱԽԱՐԱՐՈՒԹՅՈՒՆ

ՀՀ ՏԵՂԵԿԱՏՎՈՒԹՅԱՆ, ՀԱՆՐԱՅԻՆ ԿԱՊԵՐԻ ԵՎ ԶԱՆԳՎԱԾԱՅԻՆ ՏԵԽՆՈԼՈԳԻԱՆԵՐԻ ՊԵՏԱԿԱՆ ԿՈՄԻՏԵ

ՀՀ ՏՆՏԵՍԱԿԱՆ ԶԱՐԳԱՑՄԱՆ ՆԱԽԱՐԱՐՈՒԹՅՈՒՆ

ՀՀ ՏՆՏԵՍՈՒԹՅԱՆ ՊԵՏԱԿԱՆ ԿՈՄԻՏԵ

ՀՀ ՔԱՂԱՔԱՇԻՆՈՒԹՅԱՆ ԵՎ ՃԱՐՏԱՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ՊԵՏԱԿԱՆ ԿՈՄԻՏԵ

ՀՀ ՔԱՂԱՔԱՇԻՆ